

Identificació per **Joan Carles Salom**
Dibuixos de **Cati Artigues**

Aquest bolet que es nodreix de la matèria orgànica (saprófit) i que el podem trobar fructificant tant a alzinars com a garrigues, però també a jardins i voreres de camins, dispersa les espores que produeix d'una forma molt curiosa i a la vegada eficient. Primer forma una estructura globosa blanca i membranosa (ou), subjecte al sòl mitjançant una mena de cordons anomenats micelians. Aquest ou que fa olor de rave i es consumeix en alguns països, en el seu interior té una capa gelatinosa que protegeix l'estructura on es formen les espores.

Aquesta estructura ara replegada ha de fer eclosió, cosa que fa que la pressió de dins l'ou cada vegada sigui més elevada i arriba al seu màxim quan les espores ja estan madures. És en aquest moment quan l'ou esclata i, del seu interior, apareix una estructura amb forma de xarxa de coloració de vermella intensa a més ataronjada; les restes blanques de l'ou queden a la base com si fossin un sac.

Lucilia caesar

Les espores madures formen la gleba que és verdosa i se situa a la part inferior d'aquesta xarxa. La gleba fa molta pudor i conjuntament amb el vermell que presenta la xarxa atreu les mosques. Les mosques trescant pel bolet s'impregnen de bocins de gleba dispersant així les espores a altres llocs.

espores elipsoidals i llises

Randes, Clathrus ruber

